

30 éves a Vinum Vulcanum Badacsonyi Borlovagrend (1988-2018)

Knolmajer Ferenc elnök, nagymester

Egy borvidék életében fontosak a civil szerveződések. Egy ilyen szerveződés keretében alapították meg elődeink 1988. december 13.-án a Vinum Vulcanum Badacsonyi Borlovagrendet, az akkori három profil azonos nagyüzem,

- a Badacsonyi Állami Gazdaság
- a Badacsony Mezőgazdasági Szövetkezet
- valamint a Badacsonyi Hegyközség Szövetkezet támogatásával, 17 fő alapító taggal.

A Vinum Vulcanum Badacsonyi Borrend Alapító tagjai:

Jeck Tibor, Józsa János, Ferencz Kálmán, Kozári Géza, Kiss Ervin, Ács János, Varga Zoltán, Lichtnecker Gyula, Mezőssy Zoltán, Lamport Józsefné, Németh István, Kulka Gábor, Szabó István, Tuffner József, Zsoldos Zoltán, Dr. Mohácsi Ferenc, Szita László

A Borlovagrend zászlós borává a Badacsonyi Szürkebarátot választották, melyet 2008 tól váltott fel, a Badacsonyi Szőlészeti és Borászati Kutatóintézet fajtafenntartási és szőlőnemesítési tevékenységének köszönhetően az újra termesztésbe vont Badacsonyi Kéknyelű.

A Borlovagrend

1988 – 1993 között Jeck Tibor

1993 – 2005 között Csanádi József

2005 – 2015 között Tóth János Zoltán, valamint

2015 –től Knolmajer Ferenc nagymester vezetésével működött, és működik.

A Borlovagrend születése pillanatától fogva jelen van a borvidék életében. Az eltelt 30 év alatt számtalan kulturális rendezvény résztvevője, szervezője volt. Kapocs a termelő, a fogyasztó, és a szakmai szervezetek között. A szőlő- és bortermelő ágazat fejlődésen, változáson ment keresztül, mely napjainkban is tart. A borrend is fejlődik, változik, azonban a bor-e nemes ital szeretete összetartó ereje, a közös cél, a kölcsönös tisztelet révén rendelkezik azzal az erővel, mellyel erősíteni tudja a szerepét a Badacsonyi Borvidék szőlő és bortermelő társadalmában.

Így a mai változó világban is meg tud felelni annak a feladatnak, amit az alapítók célul tűztek ki maguk elé. A Vinum Vulcanum Badacsonyi Borlovagrend a kulturált borfogyasztás képviselője, célja a Badacsonyi borvidék hagyományainak ápolása, és az itt termelt borok hírnevének védelme.

Ahogy Széchenyi írta „Múlton nyugszik a jelen, s azon a jövő”